

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

20. Regna per coniuges adepta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

viris, vel in mulieribus reliqua. Accurrunt ad columen ac extre-
mam patria anchoram, Meleagrum, senes & primores civium,
illius vires ac manus implorantes, ut arma induat, & patria opi-
tuletur nutanti. Adfunt cum religione & deorum cultu ac ceremo-
nijs sacerdotes, pollicentur amplissimam opera mercedem. Illis con-
tentis ac spretis, accedit venerabilis canitie, venerabilior pietate
Oeneus, nec cunctatur, ut duriores flecteret, genua eius supplex
amplecti. Accedit mater (ob cuius increpationes Meleager contra
Curetes pugnare recusabat) ab ira in preces ac obsecrationes versa;
sorores & sodales iucundissimi, quibuscum gratissimam atatis par-
tem transegerat, orant, & obtestantur, ne se in ultimo deserat discri-
mine. Nihil eum mouet. Perstat in proposito ferox animus, omni-
bus salutem, quam ita hortatu, monitu, blanditijs, pollicitationi-
bus, precibus supplicibus petierunt, denegans. Interea hostes, irru-
ptione in urbem facta, occidere, agere, prostrernere, incendere. Tre-
pida se infert Cleopatra coniunx: Succurre, queso, mi vir, occidi-
mus, inquit, mi succurris; hostis possidet omnia: atque una recenset
omnia mala, quae cum hominibus contingunt, quorum urba capitur,
qua à Poeta lib. 9. Iliadis ita enumerantur:

Quot mala concurrunt, quoties sunt oppida capta?

Intereunt ciues, urbem depascitur ignis.

Abducunt alysnatos, matresq; decoras.

Huius unius vocibus & periculo, ferreus ille, ac inexorabilis permo-
tus, molles factusq; sumit arma, & pulsus hostibus, postremo excidio
urbem, ac ciues eripuit. Videlicet (addit Viues) heros ille magna-
nimus, quam natura iussione ac legem nunquam vel legerat, vel
audierat, impressam habebat in pectore ac infixam precordijs; qua
sciebat, uxorem esse seipsum; alios omnes, etsi magnam ex pie-
tate necessitatem imponentes, extra ipsum tamen esse: coniugem ve-
ro ea esse charitate conciliatum coniugi, & eo nexu coniunctum atq;
aptum, ut multa in coniugis gratiam non refugiat, ac recuset, qua
vel sibi met ipsi recusaret.

Neque hostes duntaxat repulsi, sed etiam imperia, &
regna, per coniuges, sunt acquisita. Nam apud Curtium Da-
rius filiam Alexandro offert in matrimonium, & pro dote,
quidquid inter Hellespontum & Euphratem iacet. Vbi Par-
menio,

Gggg 2

menio,

Viues de offi-
cio Mariti.

XX.

Q. Curtius
lib. 4.

Iustin. lib. 1.

menio, optimum, ait, regnum occupari posse conditione, non bello. Quod ante Alexandrum Darius fecit, qui Cyri regis filiam matrimonio sibi copulandam censuit, regalibus nuptijs regnum firmaturus, ut non tam in extraneum translatum, quam in familiam Cyri reuersum videretur. Post Alexandrum vero idem

Iustin. lib. 13.

fecit Perdicas, qui, teste Iustino, ut viribus auctoritatem regiam acquireret, post Alexandri M. mortem, ad nuptias sororis eius, Cleopatras, Alexandri alterius Epiri quondam coniugis, non aspernante matre Olympiade, intendit. Hoc animo est & Lycus, apud Senecam, qui de imperio retinendo delibans, tandem in his verbis consistit: alieno in loco

Senec. in Herc. Furent.

*Haud stabile regnum est: vna sed nostras potest
Fundare vires, iuncta regali face
Thalamisq; Megar: ducet e genere inclito
Nouitas colorem nostras.*

Tacit. lib. 1.
& 4. Annal.

Quam ob causam etiam de socero suo Iulio Agricola Tacitus ait: *matrimonium ei cum Domitia Decidiana splendidis natalibus orta ad maiora nitenti decus & robur fuit.* Eandem viam tenere voluit Asinius Gallus, & Seianus, ut idem Tacitus notat, quorum ille Vipsaniam M. Agrippae filiam, quae quondam Tiberij vxor fuerat, in matrimonium duxit; iste Liviae vxoris Drusi Germanici sororis nuptias ambiuit. Sed hic in spaciosum campum excurreret oratio, si numerare velim, quot per coniugia, prouinciae & regna non solum transferint in saecularium Principum potestatem, sed etiam ad ipsum Christum religionemque Christianam, de quibus iam supra quaedam recensui. Qui fructus plane est praestantissimus, & utique e faustis matrimonijs natus. Quare vel ipse Tertullianus scripsit: *prohiberi nuptias nusquam omnino legimus, ut bonum scilicet.*

Tertullian.
l. 1. ad vxor.
cap. 3.

CAPVT XLVI.

Quis fructus etiam ex infastis matrimonijs haustus sit, vel hauriri possit?

Viue in promptu est, laudare felices, & felicia; non item inuenire, in rebus calamitosis, quod commendet. Quare ut matrimonia quoque, si prospera, facile est